

tade infödingarna, maoris, vilka liksom primitiva folk över huvud lättare än vi vita falla offer för stundens ingövelse. Om en maori ser att det går honom snett, då lågger han av i st. f. att bita ihop händerna och ta nya tag. Det finns ca 50.000 maoris kvar på ögruppen.

"All Blacks" jordens mest berömda rygbylg.

Världens mest berömda rygbylg är utan skymt av tvekel de nya zealändska "All blacks". Till största delen består detta lag av acklimatiserade (och delvis på berne infödda) engelsmän. Maoris äro visserligen individuellt smidigare och bollskräkare än engelsmännen — deras bollslina gränslar till det otroliga — men de ha som nämnts ej samma ambition.

På Nya Zealänd står amatörboingen oerhördt högt och om blott reskassen vore större och avståndet till övriga världslar kortare skulle man på t. ex. olympiska spelen få se en rad av tekniska och värtkända herrar, som få länder torde kunna göra sig en föreställning om.

Det mest anmärkningsvärda hos dessa boxare är vid sidan av tekniken den hart när otroliga konditionsstyrkan. Den här viest ihop med klimatet men tränas även upp i den bergiga terrängen — högsta bergstopp 9.768 m.

Denna bergiga terräng, där det f. ö. bjuda på stora glaciärer, har gjort att även vinteridrotterna fått insteg i oantåg högt gräs. Nya zealänderna äka numera skidor, och jo det som lart dem den konsten? Jo naturligtvis normän. Även där nere här man jämnt talas om Norge och Norge som ett yp-

perligt och bra land, medan Sverige är totalt okänt.

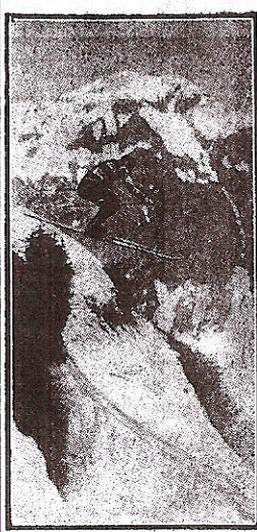
Bra allmän idrotts-poikar med Lay i spetsen.

Den allmänna idrotten, har även en del fina utövare därnere, vilka absolut stå en klass öfver australierne. Mest bekant är förstas spjutkastaren Stanley A. Lay, som knnu blott är en pojke på 22 värar. Han har något snickat öfver sig. Han går och räknar och kalkylerar och experimenterar med sin stil i tyst inbundenhet och otroligt är inte, att han trots frånvaron av tekniska rådgivare kan komma upp till än bättre resultat, än han tillfälle gjort. Sedan hans seger på engelska mästerskapen förra året med 67.90 ställer honom emellertid i högsta internationella toppklass.

Ett annat godt namn är i kvartmilsern Finlay, vilken noterat 48.4 som bästa tid på 440 yds. Bästa sprintern är Elliot, som nått 9.4 på 100 yds och på mästerskapen i motvind fick han 10 jämnt. På 220 yds hade han då 21.8, trots att upploppet gick i rak motvind.

Davidson heter en god gångkampare, som gjort öfver 190 i höjd och gått ned till trakterna av 10, 22.0 och 50.0 på 100, 220 och 440 yds. Han går korta häcken på 16 blänk och gör öfver 700 i längd. Han är ett ypperligt mångkamparman men funderar på att specialisera sig på höjd, där han tror sig om att klara 6 fot 4 (195).

Även i simning har Nya Zealänd fina namn, speciellt bland damerna. Som slutnitter kan sägas, att i Tasmänien väser upp ett sådant, som helst få, om en något land i världen kan visa nake till, slutade vår sagesman. Armas.

En schweizare friskar på utför.

föll omkull av psykisk överansträngning. Normannen Strömstad, sitt lands då bästa backtagare, berättade för mig, att han fallit bortåt 100 gånger i denna slutning! Colli stod!

Några år senare träffade en svensk trupp samma Colli i Cortina. Han var vägsvisare åt de två av ett par tuzer och förbluffade genom sin rakfart utför. John Lindgren skulle följa honom... nävill: han undkom med livet! Fråga honom eller J. Vikström, Bertil Karlsson och Tore Edman om hur Colli åkte.

Eller fråga Knud Strömstad om schweizarna. Han tjänstgjorde nere i Alplandet för några år sedan och berättade, att han deltagit på en Slalom-tävling. Han var ju en av Norges bästa backlöpare, en oförvägen ty, och han ställde upp segersäker. Men han kom icke endast omkull sist utan blev även utklassad.

Genom Slalom ha dessa sydländska löpare fått en enorm färdighet att ta sig utför backar. Deras skicklighet är så långt driven och så överlägsen nordisk, att man faktiskt inte kan tala om jämförelse mellan "genomsnittslöpare". Att de — denna färdighet till trots — icke förmå göra sig i längre terränglopp beror först och främst på att de icke träna för dylika och alltså sakna kondition. För det andra på att de sakna teknik på slätt och för det tredje på mycket bristfälligt förmåga att ta upp-förbackar.

Nu säger kanske någon, att denna

Slalom-taktik saknar betydelse för vanliga terränglopp.

Ett kapitalt misstag: den är tvärtom av utomordentlig betydelse. Bara hänsyn till absolut säkerhet skaffar en halv minutens tvekan i varje backe. Aldrig ett ögonblick tvekan — det gör mycket! En slalom-tränad löpare faller praktiskt taget aldrig. Han står värd i de värsta knixar. Ett tredje plus är, att han kan taga varje backe utan bromsning med stavarna — i alltför hissande fart gör han en annan sväng eller bromsar med skiorna. Det är allt.

På en avår bana sänker en icke absolut terrängtränad löpare cirka tio minuter genom bristande teknik.

Den moderna konkurrensen är så hård, att varje chans måste tagas, varje möjlighet att vinnitid beaktas. Det räcker inte att skapa kondition och ut-hållighet ty när det gäller mellan jämna löpare vinner den som aldrig ramlat, aldrig bromsar, aldrig tvekar.

I dessa hissande Slalom-lopp tvingas man att lära in varje detalj, att ta vara på sekunderna. Man lär sig den hopkrupna ställningen, att svänga med hjälp av nedtällda skidor och svängande stav-rörelser.

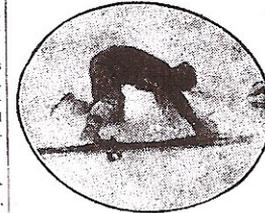
För damer är Slalom en betydligt bättre tävlingsform än terränglopp. Kvinnan har av naturen starka nerver och är — rätt tränad — symmerligen

framstående i svår terräng. Jag har i Centraleuropa sett många kvinnliga åkare fullt utbehård jämförelse med "näst intill eliten" bland manliga löpare, och jag har sett många svenska "amatör-flickor" efter kort tids övning vara förbluffande goda i svåra situationer.

Terrängloppning för damer är näppeligen god sport. Jag minns en SM-tävling i Luleå för ett par år sedan, där åtskilliga tävlande stöpo vid målet, en (eller var det flera?) svimnade, och flera fingr nervattacker efter loppet på grund av total utmattnig. Det hårda körandet i lätt spår var för ansträngande för de späda kreaterna.

Från för Slalom, gärna på försök tills vidare.

Seen.

En vanlig situation i Sverige. Sekunderna gå...

Slalom i Sverige?

Utomordentlig tävlingsform för teknisk förbättring.

Bättre damsport än längdloppning.

Riktig kroppsställning, skid- och stavförling i svår utförlöppning.

En norsk klubb har beslutat att i vinter arrangeras Slalom-lopp för damer. Man väntar mycket stor anslutning, och tävlingen torde bli en succé.

När få vi Slalom i Sverige?

Det vare mig fjärran att vilja ha denna tävlingsform på fnästerskapsprogrammet, ja jag hör inte ens till dem som precis tvära för denna moderna art av skidloppning på allmänna tävlingar av större omfattning — åtminstone inte ännu så länge — men jag skulle vara glad, om föreningsarna till att börja med försökte sig på saken.

Vad är då Slalom?

Svaret i korthet: Ett störtlopp på prickad bana utför ett berg. Kortaste tid avgr.

Banan är utmärkt med flaggor, och den tävlande skid förbi dessa. Om han gör en eller annan utvickning från banan, där inga flaggor finnas, spelar ingen roll, men den prickade delen skall hållas. På vissa och särskilt riskabla platser kan någon frihet medgivas.

Jag förstår mycket väl, att man i de flesta norrländska kretsar skall rycka på näsan åt denna "modernitet", denna avart av skidloppning, detta avsteg från gammal, "god" svensk tradition.

Jag erkänner, att jag själv ansåg tävlingsformen ganska dum, innan jag sett den, och framför allt innan jag sett central- och sydeuropeerna på skidor. Sedan jag lärt mig inse deras förhärda fördelar framför våra åkare i terräng, har jag — i likhet med så många andra — blivit helt omvänd.

Första gången jag imponerades av en skidlöpare från sydligare nejder var 1924 i Chamonix, där italienaren Colli utklassade såväl svenskar som normmän och finnar i en — låt vara alltför svår och isig — fjällslutning. Han slog där vår bästa man med fulla 20 minuter, klarade fjället utan ett falla, en helt enkelt sagolik prestation. Två finnar måste gå ur där, medan Alm slog sig blodig och Hedlund blev så vimmelkantig, att han därefter på släta marken

Hän.

Liksom alla andra förbund, föreningar och övriga förtulliga sammanslutningar har jag i dagarna fått sammanträdande med dotter och söner till min skrivmaskin. Diskussionen blev rätt angenäm, ty föredragningslistan var ganska omfattande. Lilsons omväxlande.

Jag omtalade först för skrivmaskinerna, att det för närvarande är bråk inom bandvärlden av den anledningen, att en del vilja spela serie, medan andra ledande myndigheter förstått sig på annan lösnig. Skrivmaskinerna hackade vid detta meddelande högt betydligt och framhöll, att det ju överhuvudtaget icke lönade sig att en någon bandy, eftersom det inte blir någon vinter. Denna invändning är nästan den förändrigaste, jag hört inom bandvärlden, och tyckte, att det var värt att nämna. Den sände, ty vad tjänar det till att bruka om bandyformer, när man inte har någon båt. Jag tycker det är synd om alla den äro på sjön och icke har någon båt. Jag tycker det är synd om alla den äro på land och icke ha någon skönhet, ty vad tjänar det till att ha en skönhet, när man inte har någon båt. Därför bör jag med skrivmaskinerna. Den snare tillade för övrigt, att det menas måste anses höjligt av nämnskor, inklusive retrahspäsmän, att tro att sommaren och vintern skola öfverträffa å eller då. De senare åren har visat, att man icke kan tro på något sådant. Den sände, ty vad tjänar det till att ha en skönhet, när man inte har någon båt. Därför bör jag med skrivmaskinerna. Den snare tillade för övrigt, att det menas måste anses höjligt av nämnskor, inklusive retrahspäsmän, att tro att sommaren och vintern skola öfverträffa å eller då. De senare åren har visat, att man icke kan tro på något sådant. Den sände, ty vad tjänar det till att ha en skönhet, när man inte har någon båt. Därför bör jag med skrivmaskinerna.

För föredragningslistan stod därefter en diskussion om pressen, ty densamma har på sistone visat en livaktighet, som andlyder, att den icke har särskilt mycket att säga med. Det är den som fört sensationer. Skrivmaskinerna, gemmat, att dylikt var den vnn vid, ty den hade tidigare i två år stått på en tidningsredaktion. Jag frågade skrivmaskinerna, där den satt framför mig vid bordet, vad de ansåg om den synnerligen produktiva föredragnings Glöken. Well i den bändiga tidningen Stockholm Dagblad, och svorade då ögonblickligen maskinen med ett klickande, att den ansåg signaturer ifråga lida av idiosynkrasi. Jag skymnade mig att slå upp Nordisk Familjebok och förstod av denna, att Mr. G. W. var tokigt och vanligtvis intresserad av en synskild idiosynkrasi. De skulle dess sympotiker. Franjörallt av att möjligen nämnda tidnings åsikter. Mr. Well lida med andra ord av idiosynkrasi på Idrottsbladet. Det är mycket oika med människor. En del låta inte höra talas om mjölk, boviner eller andra de mest absurda specier. Well här av näst Mr. Bad, när han slår upp ett Idrottsblad. Stackars unge man och stackars pojke, som han då otvivelaktigt spottar i. Självgodhet är inte riktigt att låta av.

Skrivmaskinerna framhöll desutom, att det på sistone varit intressant att studera, hur pass mycket fotbollsplanerna sylesat med skrivteri. Var och en beväntar numera i artiklar, hur man skall bära sig åt på den plats, han spelar. Jompa Nilsson tiger med, hur man spelar högerhögret. Inga avstaden. Nu, fattas det bara, att Anton Johansson sätter sig ned och berättar, hur man regerar svensk fotboll. Öppen och ärlig uttalarig.

men icke skulle tro, att alla artiklar voro lika öppenlydiga som fotbollspelarnas. I Sv. D. skriver ofta signaturerna Klehan mycket snusfäufiga saker, som berättar en hel del, men inte alltid säga så mycket. Herr Klehan är Kardusmarkarepartens orakel, men ett orakel, som man har svårt att förtro sig på. Utom när han visar prov på sin inneboende humor.

På föredragningslistan stod emellertid ännu några saker. Skrivmaskinerna uttryckte sin förvåning över, att svenska folket på sistone så till den grad börjat intressera sig för engelsk ligan. Den, d. v. s. m. skänker, hade på sistone ideligen fått skriva utländskt ord på peppert. Jag svarade, att fotboll ju är symmetrison intressant samt att vissa färlklingande namn hade låra uppmärksamheten till sig. Mr. Well berättade, att Anton Vella, hur tilldragande låter inte Huddersfield Town, och ligger det inte något bestämt och överdrigt över Sunderland? — Vi ha inte sett lagen i aktion, men vi ha följt av namnen. Däremot tror jag att vi struntat i West Bromwich. Det låter bäst. Det Grimsby har blivit heller det lilla klagen. Tottenham. Hot-spur är inte längre med i den stora ligan, men herregud vilket tjuvat och klämigt namn! Över det ligger det något visst. Vi ha en parallell, nämligen de svenska kvinnonamnen. Tanker en märkligt Karis, en Blom Grets, en Kallsten, en Ulla, en spinkis Känner, en bondsk Stina och en trivigt Bert! Jag har karaktäriserat namnen rätt? — För jag förtällda, så måste jag säga, att Augusta måste vara hushållerska och Amanda portvakt eller sinderiska. Så bjude åtminstone namnen. Dempsy låter sig berättat. Pilt skär sig till fört elegant och Sharkey "klippfäst". — Du pratar så mycket, när du får fort på mig, svarade maskinen och frågade, om jag läst Idrottsbladets julnummer. — Nähej, sade jag mycket bestämt, ty jag ansåg frågan oförskämd. Man får inte läsa bländande julnummer, förvärra sig för mycket, att man i lugn och ro kan njuta av det. Men naturligtvis köper man det i tid, ty annars kanske det är slutet. Tryckeriet har ju endast kunnat leverera 158,000 exemplar. Ett sånt tryckeri!

Däremot omtalade jag, alla jag läst artiklar om Svenska agenter i Gunnar Jarförbundet. En gång skulle jag rida ut i Stockholms fagra natur, och då sade ridhövaren:

— Önskar min herre en häst, som tar Utrikesfärdvägen eller en, som ger sig av utåt Blockhusvägen?

— Det är väl förstås inte, varför man bråkar om en styrelse, när det ändå är hästarna, som bestämmer vart det skall bära av.

Skrivmaskinerna nickade och sammantaget avslutades.

SHARP.

*) Nej! Bert är brunett, blek, kul-tiverad. Berigt en av dessa potatisblåkiga blondiner som enligt Heidenstam "säga de största groderna vid bordet". Stins är den starka, fasta men nätta, nötriska, nytra typen.

Herr redaktören.

Läs IDROTTSBLADET

antagas för försäljning av Premiöbligationer Låga priser, hög provision. Skriv eller visa agentens villkor som erhallas gratis o.franco. Nordsvenska Kredit Aktiebolaget Drottninggatan 14, Stockholm.

En typisk Slalom-bana.

IDROTSMÄNNENS RESTAURANT
Hamburger Börs
Lunch fr. kr. 1:25
Diner fr. kr. 2:25
Supé fr. kr. 2:50
Dans tisd. o. torsd.

Sportbyxor Sportstrumpor Stickade Västär
bäst i
ARBETAR-BODEN
14 TUNNELGATAN 14
FIBEL: K U N G S G ATAN 73

Härligt gemmat jag, att skrivmaski